

Forfatter: Grundtvig, N. F. S.

Titel: Udrag fra Hvad skal vi gjøre, at vi kan arve det evige Liv? Aftensangsprædiken paa Femte Søndag efter Paaske

Citation: Grundtvig, N. F. S.: "Grundtvigs værker", i Grundtvig, N. F. S.: *Grundtvigs værker*, Faculty of Arts, Aarhus University, s. 18. Onlineudgave fra Grundtvigs Værker: https://tekster.kb.dk/text/gv-1813_209-txt-shoot-idm441.pdf (tilgået 12. juli 2024)

Anvendt udgave: Grundtvigs værker

Ophavsret: Materialet er dedikeret til public domain. Du kan kopiere, ændre, distribuere og fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs CC0-erklæringen](#)

Men, I Elskelige! vorder dog alvorlige, leger dog ikke med det evige Livs hellige Ord! spotter dog ikke som de der sige: naar vi *kan* elske Gud over Alt og Næsten som os selv, da er det Nok, da behøves ei Tro eller Frelser. Tænker dog efter, om det er saa let, om denne Vei til Himlen kan være saa bred som eders Forførelse! svarer mig dog, thi jeg spørger, hvem elsker da saaledes Gud og sin Næste? hvem gjør det? hvem kan det? hvor er dog den Mand paa Jorderigs Kreds, som tør lægge Haanden paa Hjertet og sige: det gjør jeg, det 19har jeg gjort fra min Ungdom, jeg er ubesmattet af Verden, jeg har indkeget i Frihedens fuldkomne Lov og er blevet ved derudi, jeg blev udi Faderens Kiærlighed og holdt Hans Befalinger? Lad ham staa frem, lad ham bestaae for den Alvidendes Aasyn som randsager det Forborgne, og det er vist, han skal være salig i sin Gierning. Men jeg spørger igien, hvor var han, hvor er han den fuldkomne Mand? jeg kiender kun Een, det Menneske Jesus Christus, Han som i de sidste Timer turde opløfte sine Øine til Himlen og sige: Fader! jeg haver fuldkommet den Gierning, du gav mig at gjøre, jeg blev i din Kiærlighed og holdt din Befaling, jeg har forklaret dit Navn, forklar mig nu og med den Klarhed, jeg havde hos dig, før Verden blev til! Det var den Ene, men hvor er den Anden, som i de sidste Timer tør sige, jeg er Hans Mage; er ikke Jesus og her den *Eenbaarne*? Maa ikke her den dristigste Hykler forstumme, og Helgene blues? Men er det saa med vor Dyd og vor Gierning, hvilket Galenskab, hvilken Bespottelse er det da ikke at sige: naar vi *kun* elske Gud over Alt og Næsten som 20os selv, naar vi kun gjøre, hvad Ingen af os gjorde, hvad Ingen af os formaaer, da skal vi arve det evige Liv? Er det da nu blevet nok, at elske med Ord og med Tunge, men ikke i Gierning og Sandhed; mon da Gud nu vil nøies dermed, at Læberne holde sig til Ham, skiøndt Hjertet er borte, kan man da bedre blive salig ved at tale om Kiærlighed, end ved at tale om Christo og Troen, er det kanske allerede en Dyd at agte det Vidnesbyrd ringe, som Gud haver vidnet om Sønnen, at i Ham er det evige Liv, at gjøre Gud til en Løgner? O saa betænker det dog, at ligesaavist som den bliver salig, der elsker sin Gud over Alt, ligesaavist maa og hver den fortæbes som ikke saaledes elsker, som ei med inderlig Glæde *opfylder* Guds Bud, som ikke er ubesmattet af Verden. Gud kan ikke gjøre ham salig, saasom den eneste Salighed er i den uidskrænkede Kiærlighed, Gud kan ikke forlige sig med Synden, thi da maatte Sandhed forliges med Løgneren, da maatte den Retfærdige fornægte sig selv.